Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26050
Copyright: Admont, Benediktinerstift

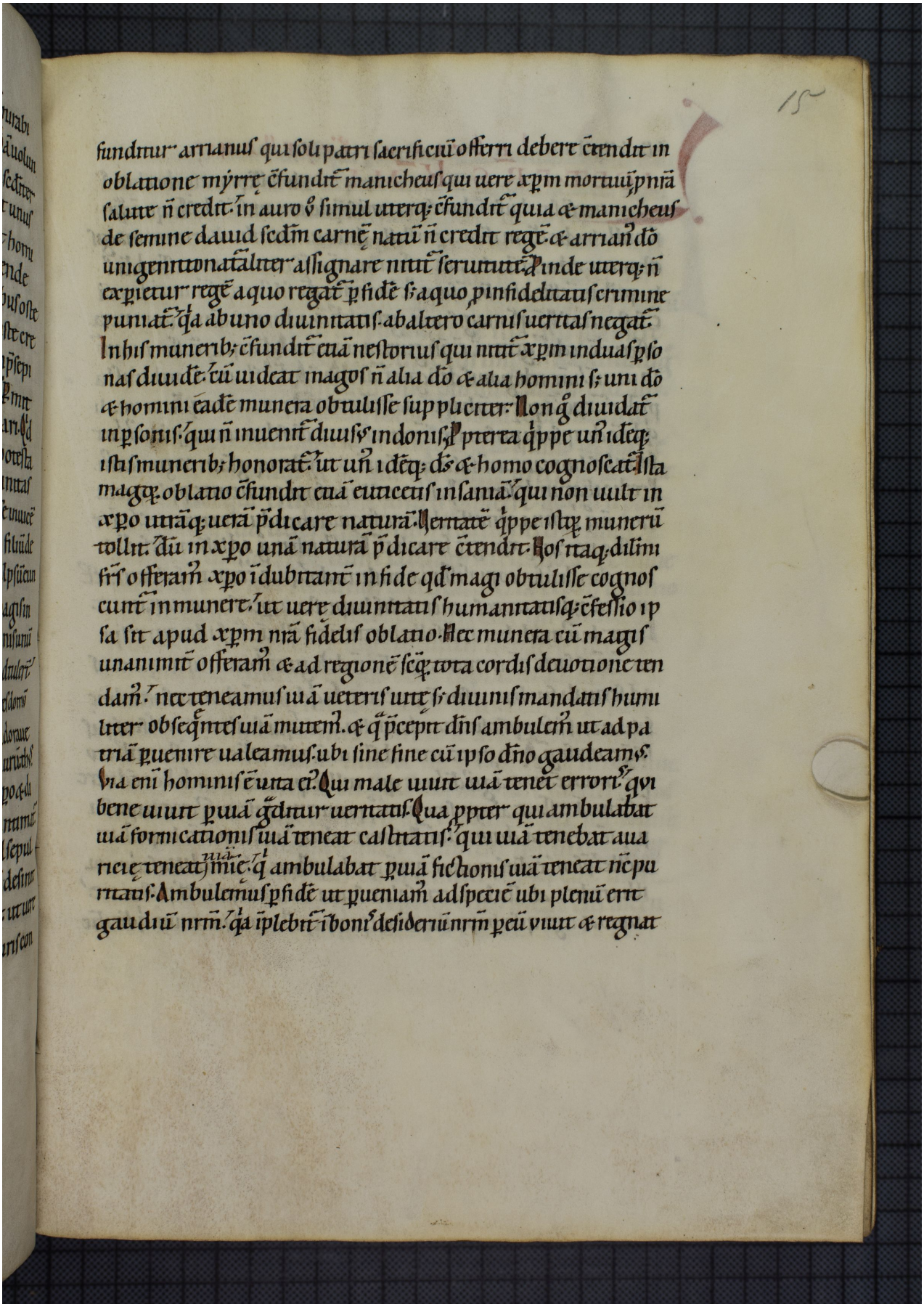

15

fundtur arrianus qui soli patri sacrificiū offerri debere cōtendit in
oblatione myrrę cōfundit manicheus qui uere xpm mortuū pnrā
salute ñ credit. in auro ꝰ simul utrq; cōfundit quia ē manicheus
de semine dauid secdm carnē natū ñ credit regē ē arrian dō
unigenitum natālitē assignare nitit seruitutē. Inde utrq; ñ
expietur regē a quo regat ꝑ fidē si a quo pinfidelitatis crimine
puniat. qa ab uno diuinitatis. ab altero carnis ueritas negat.
In his muneribus cōfundit etiā nestorius qui nitit xpm induas ꝑso
nas diuidē. cū uideat magos ñ alia dō ē alia homini si uni dō
ē homini eadē munera obtulisse supplicitē. Non g diuidat
in ꝑsonis. qui ñ inuenit diuisis in donis. Ꝑterea q̄ppe uñ idēq;
istis muneribus honorat. ut uñ idēq; ds ē homo cognoscat. Ista
magq; oblatio cōfundit etiā euticeus insaniā. qui non uult in
xpo utrāq; ueram p̄dicare naturā. Ueritatē q̄ppe istę muneru
tollit. dū in xpo unā naturā p̄dicare cōtendit. Nos itaq; dilim
firs offeram xpo i dubitantē in fide qd magi obtulisse cognos
cunt in munere. ut uere diuinitatis humanitatisq; cōfessio ip
sa sit apud xpm nrā fidelis oblatio. Hec munera cū magis
unanimitē offeram ē ad regionē sēq; tota cordis deuotione ten
dam. nec teneamus uiā ueteris uitę si diuinis mandatis humi
liter obseqntes uiā mutem. ē q̄ p̄cepit dns ambulem ut ad pa
triā ꝑuenire ualeamus. ubi sine fine cū ipso dno gaudeamus.
Via enī hominis ē uita ei. Qui male uiuit uiā tenet erroris. qui
bene uiuit ꝑuiā q̄ ducit ueritatis. Qua ꝑpter qui ambulabat
uiā fornicationis uiā teneat castitatis. qui uiā tenebat auā
ricię teneat mic. q ambulabat ꝑuiā sic honis uiā teneat nēpu
ritatis. Ambulemus ꝑ fidē ut ꝑueniam ad speciē ubi plenū erit
gaudiū nrm. qa ipse bnē i bonis desiderū nrm ꝑeū viuit ē regnat